

MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

Nr 5 – fred. den 27 febr. 1970 – Årgång 11 – pris 1:50 kr. (befriad från moms)

Se sidan 4

Hjälp oss nå längre

En ny upplaga av Midnattsropet ligger ombruten och färdig att gå i tryck. Den enorma pressen rullar igång och några timmar framåt dunkar valsarna fram vita ark som fylls med evangelium i form av predikningar, vittnesbörd, mötesreferat m. m.

Men snart, alldeles för snart, tystnar larmet i presshallen. En bunt papper skickas upp för falsning, häftning och distribuering. Men egentligen vänner, borde inte dessa valsar rotera dygnet runt? När man tänker på att det i Stockholm trycks 1 miljoner kvällstidningar om dagen, var och en med ett budskap och med annonser som är vägvisare till djupare liderlighetens pölar än vad tidningen själv representerar.

Och veckopressen rycker fram, småfräck och kolorerad. Hemmafruar har numera sin egen porr, tonårsjäsentorna sin.

Tror du att Midnattsropet har ett budskap som i sig bär kraft att förvandla människoliv? Se då till att pressarna får GÅ längre så att Midnattsropet får NÅ längre, till kvarter och egnahem, genom att prenumerera och rekvirera ännu fler tidningar.

Adress:

M I D N A T T S R O P E T
Box 6177, 102 33 Stockholm

nr 5 • årgång 11
27 februari 1970

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ "Kyrkan är så främmande för dagens verklighet. Hon är rik, men tar inte i tu med orättfärdigheten i världen", resonerar man i Västtyskland. Katoliker och protestanter lämnar sina kyrkor i tusental, stor luxuösa kyrkor i städerna står i dag tomma.

"Det går ett larm över den europeiska kristenheten", kommenterar Arvid Svärd i Broderskap. "Katolska kyrkan står mitt uppe i en kris som på sina håll utvecklats till katastrof."

■ ■ "Fysisk isolering har inget terapeutiskt värde och är därför fullständigt meningslös s.k. behandling på t. ex. våra fängvårdsanstalter. Det bör snarast utfärdas ett klart förbud mot isolering av människor som bestraffning", hävdar med. råd. K. Grunewald i Socialnytt.

"Isolerade personer kommer mycket snart i ett ångesttillstånd. Den konstruktiva tankeförmågan försvinner, snart får man en känsla av att inte kunna tänka alls, d. v. s. total inre tomhet."

■ ■ En söndag i febr. introducerades den nye "metropoliten av Skandinavien" i den grekisk-ortodoxa Stockholmsförsamlingen. Installationen förrättades av ärkebiskopen från London, under vilken de ortodoxa församlingarna i Skandinavien tidigare hört. Ceremonien tog tre timmar och bevisades av representanter för de katolska och lutherska kyrkorna.

MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

I DETTA NUMMER:

EN BÖN TILL FÖRNYELSENS HERRE
Av Helge Berntsson se sid. 5

KONTAKT MED ANDRA SIDAN
Av Per-Olof Fägerholt se sid. 6-7

BAPTISTPIONJÄRERNAS KAMP
Av Björne Davidsson se sid. 9

VERKLIGEN FRI
"Ulla blev löst från narkotikabegäret"
se sid. 10-11

DEN RÖKELSEDOFTANDE HÖJDEN
(del 3) predikan av Arne Imsen
se sid. 12-13

DOP I SKELLEFTEÅ se sid. 16

I NÄSTA NUMMER:

"KÄNNER DU IGEN MIG, SALLY? JAG BLEV FRÄLST
I FÄNGELSET?"
En hälsning från Sally Olsens fängelse- och barnamission.

Midnattsropet — organ för andlig väckelse i dag

utkommer med ett 20-sidigt nr varannan fredag.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

I redaktionen:
LARS O ANDERSSON och
ULLA NÄSHOLM
Layout:
PER-ARNE IMSEN

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Box 6177
102 33 Stockholm 6

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
Vx 34 06 35

Arne Imsen:

TRETTON och FEMTIO

■ Den mest vanliga och förmodligen farligaste av alla synder heter försumlighet.

■ Fem av tio brudtärnor i Jesu liknelse, gjorde sig skyldiga till en ödesdiger försummelse och konsekvenserna av deras misstag visade sig i slutet av deras vandring.

■ Det är tyvärr inte ovanligt att kristna människor försummar att vårda den nådegåva som de i pånyttfödelse och andedop mottagit av Herren. Så småningom upphör de, tragiskt nog, att fungera i sin andliga tjänst.

■ Många begränsar trons kraft och aktionsradie genom att underskatta sin personliga betydelse för evangelii segerrika framgång. De står sysslolösa på torgen, därför att de menar att ingen har kallat dem och känner sig, helt oberättigat, både oanvändbara och underlägsna. Följaktligen försummar de att göra positivt bruk av sina naturliga gåvor i Guds tjänst och blir hämmade i sin utveckling.

■ Troende finnes, som väljer att vara anonyma kristna och försummar att bekänna Jesus vara Herre i sin omgivning. Förlusten visar sig i förlorad frimodighet.

■ Bryt isoleringen! Gatu- och anstaltsmissionen behöver ditt moraliska, andliga och ekonomiska stöd.

Hela den kristna verksamheten skulle i dag sett annorlunda ut om inte underlåtenhetssynder i så enormt stor utsträckning tillåtit hindra förvaltarna av Guds mångfaldiga nåds evangelium i deras tjänst. Man ser åter och åter exempel på att mötesliv kan verka tröttande och passiviserande. Istället för att fostra fram effektiva *fältarbetare* förefaller det som om många gudstjänster förvandlar också brinnande kristna till dästa *mötesbesökare*.

Det måste vara vår uppgift att locka fram alla de outnyttjade fonder av tro, kärlek och offervilja som finns hos folket nedanför predikstol och sångarestrad, så dessa resurser kan kanaliseras ut i det direkta evangelisationsarbetet. Förkunnelsen måste frigöra åhörarnas inneboende trognista och entusiasm, så alla förstår, att frimodigheten, visdomen och kraften förmeras och växer till först då det brukas i aktiv tjänst. Hela Jesu verksamhet demonstrerar ju för oss hur tillsynes enkla medel åstadkommer stora resultat, och då vi läser dessa skildringar blir det klart, att ingen är överflödig eller utanför möjligheternas gränser.

En gång var det en pojke, som överlämnade sin matsäck till Mästaren. Mammans omsorg och pojkens egen spontana generositet belönades med att tusentals mättades. Det är detta som är Guds välsignelse och gör livet så rikt.

En annan gång förvandlade Jesus vatten till vin. Men undret skedde först då behovet var verkligt akut och beredvilliga händer hade fyllt alla tomma stenkrukor med vatten och sedan någon vågade ösa av det och gå trosvägen till hovmästaren för att denne expert skulle avsmaka och avgöra om det fick serveras. Så fungerar tron. Det enklaste vittnesbörd kan läska och hugsvala långt mer än vi kan föreställa oss.

Då Jesus ville illustrera verklig styrka, så lyfter han, till sina självmedvetna lärjungars stora förvåning, ett litet barn upp på sin arm och sade: "den som vill vara den störste måste bli som den minste". Barnets styrka ligger i dess enfaldiga beroende och tillit.

En kvinna bröt en alabasterkruka över Jesu fötter, och väldoftan från denna kärlekshandling känns över hela världen genom hela tidsåldern. Hon belönades på samma sätt som sin samtida som med djupaste allvar och gripenhet lade sin enda skärv i offerskålen. Hon gav mest, ty hon gav *allt*, och hon når längre på trons väg än de flesta.

Tänk vad vi kan göra mycket om vi delar med oss av de andliga och materiella välsignelser, som vi fått att förvalta. Tanke, känsla och vilja måste bli konkret handling. Trons gärning är alltid medlet till att medmänniskor blir hjälpta, utövaren välsignad och Jesus förhålligad. Men det bör göras nu, medan vi har tid och möjligheter!

Om samtliga Midnattsropets läsare engagerar sig i ett teamarbete i gatu- och anstaltsmissionen kan evangelii kraft dränera i många trask. 15 öre (!) per dag är den ekonomiska tribut det kräver av oss alla. Skall försummelse eller tröghet öka den moraliska och andliga skuld vi har till de människor, som av en eller annan olycklig anledning slagits sönder av tidens ondskas?

Ge kr 13: 50 till denna mission för första kvartalet 1970. Det betyder kanske en tårta, en sprayflaska, en chokladkartong eller någon annan överflödsartikel mindre. Men det ger inre tillfredsställelse att få vara med i ett pionjärbete och i ett händelserikt, andligt skeende. 13: 50 var det!

En bön till förnyelsens herre

*Av Helge Berntsson
Los Boliches*

Käre Herre, låt mig utvecklas och mogna så fort och så mycket som möjligt med djupa erfarenheter från Ordets och Andens rika förrådshus, så att när den tid kommer, då jag skall draga mig tillbaka och vila på mina lagrar och njuta mitt otium, att det blir en tid med många minnen från kamp och seger och nöd och nåd! Herre, du vet, att den tiden skall komma också för mig. Cellerna skall sluta att förnyas, kroppskrafterna och själsförmögenheterna skall avta och med åldringens envishet skall jag vägra att acceptera allt nytt i den nya generationen. Herre, du vet också, att andligt sett, så kommer min erfarenhet och mina intryck under år, som flytt att forma min ålderdoms sterila och oformbara kristendom. Dyre Herre, låt mig gå in i lunkens och stittandets tid med arbetarens händer! O, min Gud, jag vet, att kaprisknopen skall bli utan kraft och att kroppens skaparekrafter skall sina ut och att mitt sinne skall bedragas att tro, att Ordets och Andens förmåga att skapa är slut, därför att det är slut med mig. Herre, låt mig hellre ge mitt liv som en martyr eller tag hem mig till Dig. Jag vill inte bli en sådan som jag har läst och hört om ...

"en gång i sin ungdom och mannaålder använd av Gud till rik välsignelse, men i stagnationsåldern andligt förgubbad och stridande mot väckelsens Ande och vilseledande många ..." Herre, jag har sett redskap använda av dig, som har fallit för åldersstreck och med eller utan egen förskyllan hamnande på åskådarläktaren och därifrån stridande mot din Ande, därför att den nya andliga flodfåran inte stämmer med deras erfarenheter. O, Herre, jag vill inte bli en sådan. Hulde Herre, låt mig dö innan dess! O, Herre, nu när jag beder till dig, så griper din Ande mig och nu tror jag, att du är mäktig, att bevara mig, så att jag ända till slutet kan leva i Kalebs och Josuas ande. Jag tror, att om jag skulle bli gammal, så kan jag skjuta skott och frodas och grönska. Herre, jag tror, att jag även i min ålderdom kan följa dig i öknen, i landet, där man inte sår och bevaras i tron tills jag har fullbordat mitt lopp. Herre, du har sagt: "Ske dig som du tror." O, du tidlöse, tack för det dyrbara och stora löftet. Amen! Låt mig leva och dö i väckelsen. Låt mig evigt vara ung i Anden! Halleluja! Amen!

**Per-Olof
Fägerholt:**

Kontakt med andra sidan

TV och våra profana dags- och veckotidningar tar då och då upp frågan om livet efter döden. Ofta med ett reportage hemma hos någon känd "andeforskare".

Gemensamt för alla dessa andeforskare är att de tror på de avlidnas fortsatta existens i en ljus och behaglig tillvaro mitt ibland oss levande.

Då och då tar de profana dags- och veckotidningarna upp frågan om livet efter döden. I regel med braskande rubriker och på iögonfallande plats behandlas ämnet i samband med reportage hos någon "andeforskare", medial begåvning eller framstående person med tro på det som är gemensamt för alla de här kategorierna: Tron på de avlidnas fortsatta existens i en ljus och behaglig tillvaro mitt ibland oss levande. Personer som omfattar denna tro och framför allt också medvetet söker kontakt med de avlidna benämns i dagligt tal spiritister eller ibland spiritualister.

Vad är det då som övertygar allt fler människor och får dem att omfatta spiritismens läror?

Det är koncentrerat uttryckt två företeelser: Dels fysiska manifestationer, dels personlig kontakt med avlidna anhöriga. De fysiska manifestationerna sker t. ex. genom experiment med bandspelarupptagningar, glas som "vandrar" och ljudfenomen under s. k. seanser, d. v. s. sammankomster med avsikt att nå kontakt med "andra sidan". Den personliga kontakten med anhöriga sker genom medier, d. v. s. personer med förmåga att "se" de avlidna andarna och uppfatta deras budskap. Den beskrivning som mediet då gör på besökarens (sökarens) anhöriga är ofta träffande och övertygande.

Båda sätten av bevisföring är mycket effektiva. Här får alla kategorier av människor, som ägnar ett visst intresse åt döden och evigheten, ett strålande tillfälle att få svar på sin oroliga undran: Vad händer då vi dör? Och det fina med den här sortens kunskap är, att den precis som i fråga om vetenskapliga undersökningar inte är knuten till personliga krav på undersökaren-frågeställaren. Det är bara fråga om ren kunskap, utan förpliktelser. Och vilken kunskap sedan! Den påstår, att det väntar en betydligt bättre tillvaro än de levandes. Ingen behöver vara rädd för döden. Ett stort plus ytterligare må noteras: Kontakten med andra sidan sker på ett så vetenskapligt och betryggande sätt. Här är ingen plats för sentimentalt joller, inga oestetiska sammankomster, inga extatiska yttningar och onyanserade rop. Fast humor förekommer ju förstås. Vissa andar lär uppträda skämtsamt. Och litet skämt och humor är ju så mänskligt. Undra på att människor tilltalas av denna lära!

Vad säger bibeln?

Nå, men säger bibeln något om sådana här fenomen? Ja, det gör den. Men den framställer inte livet efter döden på riktigt samma sätt. Dessutom är den ofin nog att ställa krav på

människor, som vill komma i kontakt med Gud: omvändelse och bättring (Apg. 26:20), tro på Jesus Kristus som den ende medlaren mellan Gud och människor (1 Tim. 2:5), dop i vatten (Apg. 19:57) och för den som vill bli ett vittne om Jesus Kristus och inte nöjer sig med att existera utan inflytande på omgivningen: dop i helig Ande (Apg. 1:5, 8; 2:4; 6:3). Till råga på allt *förbjuder* Guds ord kontakt med avlidna (3 Mos. 19:31; 20:6, 27; 5 Mos. 18:11—12; 1 Sam. 28:6—19; Jes. 8:19). En av orsakerna finner du i 3 Mos. 19:31. Man blir andligen oren genom kontakt med döda. F.ö. står det i detta bibelställe inte "döda", utan "andar som talar genom besvärjare". Den, som tvärt emot Guds klara befallning söker sådana kontakter, vet inte vad han finner. Han finner *NÄGOT*, men inte det han tror. Den onda andevärlden, som bibeln talar om, har lika lätt att lura en människa som en skicklig illusionist att duperas en barnunge (Ef. 6:11—12).

Vad händer efter döden?

Kommer vi inte klädda i hela Guds vapenrustning enligt anförda bibelställe, har vi ingen möjlighet att hålla stånd. Den som vänder Guds evangelium ryggen råkar omedvetet i händerna på "den ande som är verksam i de människor vilka inte lyder Gud" (Ef. 2:2). En sådan människa blir genom sin obenägenhet att lyda sanningen förblindad av "denna tidsålders gud" (2 Kor. 4:4), så att hon inte ser ljuset från evangelium. Då är det också helt klart, att den som i ren olydnad mot Bibeln *söker* kontakt med andevärlden på spiritistiska seanser, verkligen får förbindelse med "andra sidan". Men det är en förbindelse med onda andar. Den ljusa tillvaro, som förespeglas seansdeltagarna, har ingenting med Bibelns lära att göra. Ty Bibeln lär, att människan oåterkalleligt hamnar i dödsriket, där hon, beroende på hur hon valt under sitt liv på jorden, hamnar antingen i "pinorummet" eller i paradiset, "Abrahams sköte" (Luk. 16:23, 28). Man kan jämföra dessa platser med häktet, där brottslingar förvaras i avvaktan på slutlig dom. Vid tidens ände töms först paradiset, som befolkas dels av dem, som under Gamla förbundets tid dog i tron på den kommande Messias, dels av dem, som i Nya förbundets tid avsomnade i tron på den, de redan visste hade dött på ett kors på Golgata för deras skull. Evakueringen inträffar, då Jesus likt en kolossal magnet sveper fram uppe på "skyarna" och drar alla dem till sig, som hör honom till, först och främst de i Kristus avsomnade, sedan också dem, som vid detta tillfälle lever i väntan på

hans ankomst (1 Tim. 4:15—17; 1 Kor. 15). Sedan, vid den slutliga domen, uppstår också de, som dog utan att söka kontakt med Gud genom Jesus Kristus, och så kallas både dessa och de rättfärdiga till avgörande dom. De rättfärdiga får gå in i "det rike, som är tillrett åt dem från världens begynnelse", medan de ogudaktiga förvisas till "den eviga elden, som är tillredd åt djävulen och hans änglar" (se t. ex. Matt. 25; Upp. 20).

Uppenbarar sig döda för levande i bibeln?

Efter döden finns alltså inget utrymme för något slags personlig aktivitet, allra minst för dem, som dör ogudaktiga. Läser Du t. ex. Luk. 16 om den rike mannen och Lasarus, finner Du, att den rike mannens möjligheter att komma i kontakt med sina fem bröder över huvud taget inte låg hos honom själv. Det var uteslutet. Hans enda möjlighet låg i en vädjan till Abraham att sända Lasarus till bröderna. Men också den utvägen förvägrades honom. "Lyssnar de inte till Moses och profeterna, så skall de inte heller låta övertyga sig, om någon uppstår från de döda", sade Abraham. Hur rätt han hade i detta profetiskt inspirerade uttalande visade sig, då Jesus uppstod.

Lägg märke till, att detta samtal ägde rum före Jesu död. Såvitt jag kan se av Guds ord, har det endast två gånger tidigare inträffat, att personer, som lämnat livet, visat sig igen. Båda gångerna är det fråga om heliga. Första tillfället gällde Sauls besök hos andebesvärjerskan i En Dor, då profeten Samuel stördes i den vila, som är de heligas privilegium (1 Sam. 28). Andebesvärjerskans förskräckelse och förvåning tyder på, att hon här kom i kontakt med något annat än det hon var van vid (Det står uttryckligen, att det var Samuel, som talade med Saul. Gud måtte här ha gjort något undantag, men så gällde det ingen mindre än Israels första konung, tidigare utsedd och vid detta tillfälle redan förkastad av Gud själv).

Andra gången, döda uppenbara sig för levande, beskrivs i Matt. 17, Mark. 9 och Luk. 9. Då Jesus plötsligt förvandlades för lärjungarna där uppe på berget och han för en kort stund strålade i himmelsk härlighet, visade sig Moses och Elias i samtal med honom. Lukas säger, att de visade sig i härlighet. Här är det återigen fråga om heliga, och här kommer de inte på initiativ från någon människa utan från Gud själv. Och det var dessutom två mycket märkliga män, om vilka det heter, att de fick avsluta sitt livsverk mitt i sin fulla kraft och togs bort av Gud själv.

Forts. på sid. 14.

TJÄNSTERNA I FÖRSAMLINGEN

Av Harry Holm

■ Herren har uttagit olika arbetare för sin vingård, vilken i nya förbundet är församlingen. Först möter vi aposteln, banbrytaren och grundläggaren, som efter Ordets och Andens ledning lägger grunden för Guds verk samt befäster och försvarar detsamma mot faror och fiender.

■ Men Herren har också andra, man skulle kunna säga, specialarbetare, som han satt i församlingen. För vingårdens vidare utveckling måste det planteras, vattnas och renas och här kommer profeten, evangelisten och läraren till hjälp. Med dessa tjänster följer en både naturligt och andligt ut-

rustning, vilket kommer väl till pass i det krävande arbetet.

■ I begynnelsen synes det ha varit så, att föreståndare (eller äldste) utvaldes av den apostel, som grundlagt verket (eller dennes medhjälpare) som kände de heliga på platsen. Under senare tider har man gått ifrån denna bibliska praxis, och församlingen kallar vanligen föreståndare från någon annan församling eller eljest någon Herrans tjänare från annan ort. Detta medför upprepade byten av föreståndare för församlingarna, vilket har sina nackdelar. Den broder som kommer till församlingen känner ej förhållandet på platsen och miss-

tag kan lätt ske, vilket skapar svårigheter och splittring.

■ Det riktiga och bibliska är, att en på platsen boende broder, vars håg står till föreståndareämbetet och som eljest fyller fordringarna ingår i denna viktiga och ansvarsfulla uppgift. I sändebreven (Upp. 1:20) betecknas föreståndaren som församlingens ängel och som stjärnan, som är i Herrens hand.

■ Därmed vare icke sagt att en församling med avseende på tjänsterna i alla stycken är "självförsörjande", utan Herren sänder sina tjänare och vittnen till hjälp i arbetet, men denna tjänst blir i vanliga fall mer eller mindre temporär. Och om förhållandet är rätt och kärleken och uppskattningen av varandra finns skall aldrig någon konkurrens eller friktion behöva uppstå mellan Herrens tjänare. Var och en har sin tjänst och sin uppgift i det stora gemensamma arbetet.

GUD MED OSS

Av Nils Bergström

Hur skall vi bland alla riktningar, samfund och rörelser veta, att Gud är med oss? Pris ske Gud, att han ej lämnat oss utan vittnesbörd härom. Vi får gå till bibeln och se, hur Gud har varit med sina gudsmän.

Lärjungarna fick ett härligt löfte, innan Jesus upptogs från dem: "Se, jag är med eder alla dagar."

I sorgen är Jesus med. I Ps. 23: 4 står det "... ty du är med mig..." även i dödsskuggans dal. Paulus och Silas var insatta i Filippi fängelse, men de lovade Gud med sång.

Gud var med Abraham. Abimelek, konungen i Gerar, talade till Abraham: "Gud är med dig

i allt vad du gör." 1 Mos. 21: 22. Gud var med Josef i fångenskapen. Herren var med Josef, och han upphöjdes också i Egypten. Gud sade till Mose vid hans kallelse att föra folket ur Egypten: "Jag vill vara med dig." Mose talar till Gud i 2 Mos. 33: 15: "Om du icke själv vill gå med, så låt oss icke alls draga upp härifrån." Mose var angelägen att ha Gud med sig. Vi läser i Hebr. 11 om Mose: "Därigenom att han likasom såg den osynlige, kunde han härda ut."

Gud kan dock gömma sig. Vi får kanske ropa som Jesus på korset: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?"

Hos Jesus var det dock en verklig övergivenhet, hos oss kan det bara kännas så. I Ps. 42 läser vi: "Varför har du förgätt mig... alla dina svallande böljor gå fram över mig", och ändock fanns det hos psalmisten en djup trängtan efter Herren: "Som hjorten trängtar till vattenbäckar, så trängtar min själ efter dig, o, Gud." Vi läser om Asaf i den 73:e psalmen, att han höll på att avfalla, när han såg, att det gick de ogudaktiga så väl. Men då han betänker deras slut, säger han: "Dock håller jag mig städse till dig." Allt vändes i nåd även för den djupt provade Job.

Gud är med i församlingen idag. Han var med i den ringa begynnelsen, då Jesus sände ut sina lärjungar. Hur rik är icke kristenheten idag på uppriktiga, längtande själar.

Reflexioner

BJÖRNE DAVIDSSON

Baptist pionjärernas kamp

Den principiellt klart första frikyrkliga rörelsen i vårt land var baptismen.

F. O. Nilsson grundade den första svenska baptistförsamlingen 1848. Nilsson dömdes 1850 till landsförvisning. Den man som i stället blev svenska baptistförbundets banbrytare och ledare i fortsättningen var Anders Wiberg som sedermera blev pastor i Stockholms baptistförsamling.

Baptismen fick i sitt initiära skede ta upp kampen mot bl. a. konventikelpakatet som förbjöd läsarna att ha möten om inte prästen var närvarande. Denna lag upphävdes visserligen 1858 men ersattes av en ny förordning som hade samma innebörd.

Dessa svenska tvångslagar tillämpades, hundratals människor åtalades och bötfälldes, många fick fängelsestraff och en del landsförvisades. Människor t. o. m. torterades för att avsäga sig villfarelsen. Riksdagsmän, kyrkoherdar och biskopar var bland dem som hurrade då fångkärrorna körde sin väg till fängelserna. Visserligen gick man inte lika långt i Sverige som man hade gjort i

Tyskland på 1500-talet, då vederdöparna brändes på bål och på sina håll anställdes t. o. m. verkliga blodbad på döparna.

Trots förföljelserna i Sverige steg väckelsen oupphörligt och motståndet blev då som alltid en icke obetydlig faktor för väckelsens spridning. Det är att märka att det vid denna tid dessutom tillkom flera lagar för att hejda läseriet. Bl. a. sakramentslagen av år 1855 (den förbjöd läsarna att ha egen nattvardsgång) och fortfarande kvarstod tvånget till obligatorisk nattvardsgång i kyrkan.

Det verkligt allvarliga i vår situation i dag är att vi inte klart ser de samhällsfaktorer som försöker styra oss. Tänk bara på kristendomsundervisningen i skolorna som snarare tenderar att bli en undervisning i ateism än i kristendom. Tänk på biologiundervisningen med sin utvecklingslära som har uteslutit Gud ur skapelseverket. Varför skall en kommun kunna hindra oss att resa våra mötestält när det finns plats? Det finns flera exempel men det gäller för oss att inse att inte samhället utan Jesus Kristus är vårt absoluta rättesnöre.

Har Du förnyat prenume- rationen?

Vi på Midnattsropets prenumerationsavdelning som också måste syssla med tidningens ekonomi ger Dig en vänlig påminnelse om att tiden är inne att förnya prenumerationen.

I år har prenumerationspriset höjts till kr. 33: — helår, 17: — halvår och 9: — kvartal.

Vi räknar med Din hjälp så att du besvarar vår påminnelse så fort Du har möjlighet.

Postgironumret är 57 16 20.

Fridshälsningar
MIDNATTSROPET
prenumerations-
avdelningen

Langarna förföljde henne med telefon-samtal och narkotika i brevlådan... Nu upplever hon en stark gemenskap med dem som hjälpte henne igenom till frälsning i Jesus Kristus.

(Namnet i artikeln är fingerat)

I Ullas barndomshem flödade spriten. Tidigt började hon själv berusa sig. Hennes mor dog i spritförgiftning.

Ulla fördes mellan olika barn-

VERKLIGE

och fosterhem, vilket slutade med fängelsestraff för "intjack" och bedrägerier.

— Vid 30-årsåldern besökte hon maranataförsamlingen i sin hemstad. Hon blev frälst på ett väckelsemöte. Senare även döpt och andedöpt. Gud gav henne nådegåvor.

— Men satan kände hennes svaga punkter och hon drogs så småningom in i narkotika- och spritmissbruk. De goda erfarenheterna brändes bort i ett hektiskt syndaliv.

Utan sin mans vetskap började hon en avancerad narkotikalangning. I lägenheten hade hon narkotika bakom böckerna i bokhyllan, bakom tavlorna, i kryddburkarna etc.

Efter ett misslyckat självmordsförsök, flyttade hon från sin hemstad till Stockholm. Polisen efterlyste henne, men hon hölls skickligt gömd i träsket under ett års tid. Polarna fixade silarna och "krubbet". Till

slut hittades hon på en av huvudstadens gator. Ambulanzen förde henne till närmaste sjukhus akutvårdsavdelning där det konstaterades: blödande magsår.

Trots det helvete hon hade genomgått hade hon inte glömt sin frälsningsupplevelse. Där fanns en anknytningspunkt kvar. Under tältmötena i sin hemstad lämnade hon sig på nytt åt Gud. Det blev en våldsam kamp. Satan vill inte släppa sitt offer. Vännerna tog hand om henne och vårdade henne som ett barn.

Men satan använde hennes impulsiva läggning. Hon rymde, fast besluten att lifa till Stockholm.

Men de som tagit hand om henne sökte henne i förtvivlan, som herden söker efter sitt förlorade får. De fann henne på ett motell, minuterna innan hon skulle ge sig av.

Nu började langarna förfölja

"Kom till Golgata du trötta sjä- ekar mellan höghusen i Stockholms city

"Stoppa vänsterradikalismen!" "Stöd gruvarbetarna!" "Vietnambulletinen!" — Människor som liknar stoppade korvar i kylan bjuder ut sina argument och ideologier till den jäktade och levnadströtta lördagsshopparen på Sergelgatan. Stress, jäkt och allt som representerar den hektiska vardags-

människan står att läsa i förbi-passerandes ansikte. Plötsligt stannar man upp, med ibland förvånad, ibland frågande, ibland längtande blick.

Trots den hektiska rytmen har man blivit tvungen att stanna. "Kom till Golgata du trötta själ", "Härligt nu skallar frälsningens bud", "Vilken

vän vi ha i Jesus", ekar mellan höghusen i city. I kylan står en skara maranataungdomar och bär ut sitt hjärtas lovsång till Jesus för att bereda människor att nås av evangelium.

Visst fryser de, visst stelnar fingrarna på gitarrsträngarna i kylan, visst låter det lite falskt och sprucket, men det

N FRI

henne med telefonsamtal, och visitkort med narkotika i brevlådan. Det slutar med en tvångsinjektion.

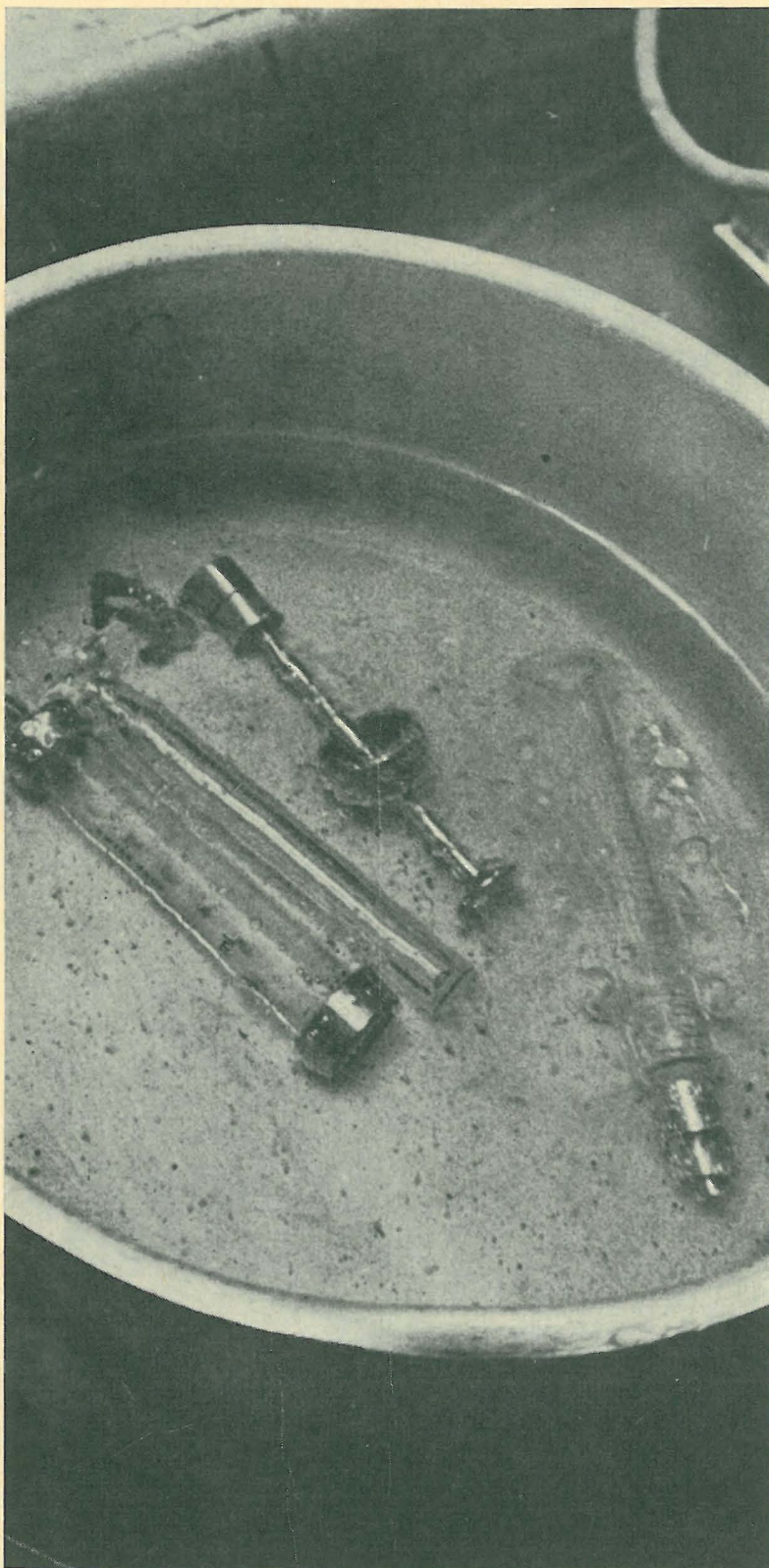
Hon genomgår narkomanens helvete med frossa, krampanfall, hallucinationer. Men i de svåraste kramperna trycker hon bibeln mot sig. "Den sonen gör fri, Han är verkligen fri".

I ett bönemöte blir hon helt löst. Anletsdragen förändras i ett ögonblick. Nu upplever hon en stark gemenskap med dem som hjälpt henne igenom.

Det hände i mitten av augusti 1969. Idag fungerar gåvorna på nytt i hennes liv. Hon profeterar och är en ivrig själavinnare. En av hennes gamla kamrater döptes i söndags. Hemmet är helt förvandlat, mannen är också frälst och de pengar som förr gick till lasternas tillfredsställelse går nu till Guds verk. Förvandlingen är ett faktum. Jesus har botat ännu en hopplös narkoman.

är en underbar segerförvisning i sången och vittnesbörden. Under tiden sångerna ljuder delas det ut traktater och tidningar. Efter mötena uppstår ofta samtal med människor som har gripts av frälsningens enkla budskap. Detta ger också resultat i mötena. Vi får se själar vid korset.

Evangelisationens dagar är ännu inte förbi. Det går underbart igenom även på vintern. Denna omfattande verksamhet i city är ett viktigt led i vår gatumission. Jag tror vi får påminna varandra om Luk. 14: 21—24.. *Erland Strömqvist*

Den rökelsed

Sjönagel — bilden på åkallan.

Man skulle också använda sjönagel i rökelsen. Sjönagel hämtades ur en mussla ur djupen. Ur de djupaste djup hämtade man fram denna ingrediens.

Om stakte är bilden på bekännelsebönen, så är sjönagel bilden på åkallan. Det räcker inte med att vi bekänner vem vi är, och vad vi är. Vi upplever med alla de heliga, att vi kommer i en våldsamt nöd ibland så våldsamt att ord inte kan uttrycka det. "Ur djupen åkallade jag dig", säger psalmisten. Ordet lär oss: "Åkalla mig i nöden, så vill jag hjälpa dig, och du ska prisa mig." Ur djupen... Det finns inte en enda kristen, som inte nån gång har upplevt sin hjälplöshet inför de ting som drabbat. Den enskildes innersta vända kan vi nog, trots allt, inte nå eller förlösa dem ifrån. Det finns bara en som förstår. Han som gick djupast ner. Det är Jesus. Vad är svårare än just detta att man har bönenämnen som man väntar att få besvarade, man beder om frälsning för make, barn, nära och kära. Men istället för att se dem frälsta, så har man en känsla av att satan binder dem ännu hårdare. Så kan det understundom te sig.

Det finns annan nöd som kastas på oss. Sjukdom, eller kanske konsekvenser av olydnad. Självförvållat i och för sig, men det drabbar oss hårt. Ungefär som Jona, när han valde att gå sin egen väg. Det heter att han hamnade i de djupaste djup där alla vägar var stängda. Men det heter ur Jona bok, "ur djupen ropade jag till Herren, och han hörde mig". Pris ske Gud! Det såg ut som om elementen fullständigt hade slukat honom. Allt var slut, en definitiv katastrof, ett totalt fiasko. Men han ropade till Gud. Åkallan det är mera än böner. Det är hjär-

tats SOS till Gud. När man inte kan tala med vännerna om de innersta problemen, utan känner att man måste få hjälp ovanifrån. Nog blir det sjönagel i rökelsen. Herren vet om djupen. Vi får göra som de heliga gjort i alla tider. Åkalla honom!

Ibland kan det dröja länge, det kan gå år innan vi ser Guds ingripande. I ett möte jag var satt det en man, som hade följt sin hustru dit. Hon hade kämpat länge för att få maken med. Nu var hon angelägen om att han skulle få möta något som skulle skapa sinnesändring i hans liv. Han sitter i mötet och hustrun beder. När inbjudan går ut, inträffar det märkliga. Mannen går fram till första bänken, böjer knä och bli frälst. När den här mannen gråtit ut sin nöd, reser han sig upp omfamnar sin hustru och säger: "Tack för att du höll ut." I nio år hade hon hållit på.

Åkallan. Det är inte bara ord, det är frågan om att lägga in hela sin varelse i bönen. Intensitet, engagemang.

Galban — bilden på tacksägelse.

Det heter vidare: "Tag dig välluktande kryddor, stakte och sjönagel och galban och jämte dessa vällukter rent rökelseharts, lika mycket av vart slag, och gör därav en rökelse, en konstmässig blandning, saltad, ren och helig." 2 Mos. 30: 34, 35.

Galban, det är kåda ifrån bark. Galban, det är bilden på tacksägelse. När ska vi tacka? Några tackar inte ens Gud när de har fått bönesvar. De är som de nio spetälska som försvinner. Det är som regel bara en som återvänder och ger Gud äran. Men vi ska tacka Gud, inte endast då vi får välsignelse, bönesvar, utan vi ska ständigt tacka Gud.

lidande höjden

Har vi något att tacka Gud för? — Tack för Jesus, tack för blodet, tack för såren, tack för den helige Ande! Vi kan fortsätta. Tack för sorger, bedrövelser, allt detta, som har gjort att din bild blivit mer synlig i vårt liv. Tack för det som tog bort slagget, tog bort det som låg framför och skilde oss åt och som utkristalliserade bilden i oss. Tack för lidande, tack för bedrövelser. Nog behövs det galban! Tack för det vi fick, tack för det vi inte fick, för vi vet att allt samverkar till det bästa. Gud blir förhålligad. Vi ska tacka Gud i livets alla förhållanden.

Predikan av ARNE IMSEN

*Forts. fr. föregående
nummer*

I armodet lär man känna Gud på ett nyss sätt. Tack för armodet som lärde mig att bedja Fader vår, helgat varde ditt namn, giv oss i dag vårt dagliga bröd. I allt är Herren trofast.

Rökelseharts — bilden på tillbedjan.

Till sist skulle det till rent rökelseharts. Det leder oss in på ett annat område. I begäran, åkallan och tacksägelsen, så sysslar vi med *våra* behov, *våra* välsignelser, *vår* längtan. Vi tackar Gud för vad han gjort. Men tillbedjan, där är det frågan om något annat. Där sysslar vi inte med oss, utan med Gud. Vi måste förstå tillbedjans betydelse. Då blir vi inte upptagna med

hans välsignelser, utan med honom själv. Den här förunderliga tillbedjan är kontemplation. I meditationen *tänker* vi, i kontemplationen *skådar* vi. Man måste skåda. Vi säger: "Se på Jesus!" Men då måste vi teckna honom för vårt inre, så att vi ser honom. Hur ska vi kunna se honom? Vi får då använda de hjälpmedel Gud har gett oss. Vi får komma fram inför honom. Vi inte bara tänker på honom, vi måste också *se* honom. Det heter i Apg. 4: 24 "*Då de hörde detta, ropade de endräktigt till Gud och sade: Herre, det är du som har gjort himmelen och jorden och havet och allt vad i dem är.*"

Där har du det. Tillbedjan. Vem är det vi kommer till när vi nalkas Herren? Är han futtig, snål, girig? Det är förolämpande att använda sådana uttryck om Herren Han är alla goda gåvors givare. ALLA. "Idel goda gåvor och fullkomliga skänker komma ned ovanifrån." "Herre det är du som har gjort himmel och jord. Du har genom vår fader David, din tjänares mun sagt genom helig Ande" o.s.v. Det är väldigt viktigt att vi påminner varandra om vem han är. Då vi börjar tillbedja honom, då träder han fram för oss. Då blir det makt, ty då blir vi medvetna om vem han är och vilka vi är genom honom. Börja tillbedja honom. Där har du hemligheten till genombrott och seger. Vi behöver den här härliga beståndsdelen.

De här fyra beståndsdelarna skulle vara lika fördelade. Det står ingenstans hur mycket det skulle vara. Det må vara hur mycket som helst. Det är bara att hålla på. Offra rökelseoffer, sammansatt av begäran, med åkallan, med tacksägelse och tillbedjan. Blanda det och du ska få uppleva att Herren ger härliga segrar, och du får uppleva gudsumgängets rikedom och härlighet.

KONTAKT MED ANDRA SIDAN

Forts. fr. sid. 7.

rare till det paradiset, som Paulus talar om i 2 Kor. 12: 4. Det paradiset skönjer vi konturer-na av i Hebr. 12: 22—23, där det talas om det himmelska Jerusalem, en högtidsskara av förstfödda söner. I Hebr. 11 står det, att de, som dog i tron på Kristus, icke skulle nå fram till fullkomningen, förrän vi var med (Hebr. 11: 40), d. v. s. vi som lever i Nya förbundet. Detta växelspel mellan Gamla och Nya förbundet beskriver Paulus i Romarbrevets nionde, tionde och elfte kapitel. Även om den fullkomning, som här åsyftas, inträffar först med "Guds barns uppenbarelse" (Rom. 8: 19) är det likväl klart, att det avgörande steget mot denna fullkomning togs i och med Jesu segerdöd på Golgata. Då

fick vi, alla som tillhör Jesus, tillträde till den himmelska helgedomen genom Jesu blod (Hebr. 10: 19—20). Hans död innebar en våldsam om-välvning i dödsriket. Den var så oerhörd, att många avsmnade heligas kroppar stod upp och gick in i den heliga staden, där de visade sig för många (Matt. 27: 52—53). De blev en först-lingsillustration till det, som skall hända med alla de avsmnade heligas kroppar, då Jesus kommer tillbaka. Det står, att Jesus var död, men att han lever och har nycklarna till döden och dödsriket (Upp. 1: 18). Undra då på, att också paradiset villkor förändrades på ett av-görande sätt, då Jesus kom dit. Abraham själv lade ned sin roll som den mest betydelsefulle i dödsriket. Den platsen övertog Jesus, para-disets nye herre, den som också Abraham hade väntat på och med hela sitt liv profeterat om.

Forts. på sid. 17.

DAGEN efter...

Hoppsan! Plötsligt passar antiporraktioner Dagen. "Frälsningsarmén kämpar i Paris mot porr och bordeller", hette det i en förstasides-rubrik i tidningen häromsistens. I fet stil skild-ras inunder en antiporraktion i Frankrike, så snarlik de svenska maranataungdomarnas olika attacker i metoder och vunna resultat att man undrar varifrån idén är hämtad.

Några nummer tidigare väddade en pingst-vän och utlandssvensk, som upptäckt att han fått de andliga luktorganen förstörda hemma i stian Svea, till Frälsningsarmén i Sverige att genast sätta igång med dylika vädringsaktioner i "frihetens stamort på jorden".

Eftersom brodern i fråga är utlandssvensk, och kanske dessutom följer händelser och ting på hemmaplan enbart i och genom Dagen, har protestkampanjen här gått honom förbi, och det är ju förlåtligt.

Ty alltunder det TV och radiobolag från flera länder jagade "fönstermålargänget" i Stock-holms gränder, och pressen körde med helfett, rådde mjölkvit tjocka på det stilla indigna-tionens hav Dagen stävar omkring på. Och utkiken har det inte för lätt; han har tydligen både munkavle och ögonbindel.

Men det var likadant när förnyelsens vin-dar först blåste i Stockholm. Själär mötte Jesus till frälsning och förvandling. Från Viktoria-

salen sändes ett genuint väckelsemöte och folk-hemmet skakades om ordentligt. Men Dagen teg. När "Vickis" på Tunnelgatan sedan skulle rivas publicerade den rörelsehindrade redak-tionen ett enögt reportage om hur ägaren IOGT under gyckel och skämt dansade ut. Vagg i vägg hade maranataförsamlingen tack och av-skedsmöten.

Det är bara på ledarsidans skampåle vi bli-vit behandlade i sällskap med utskällda partaj-brudar och några andra som bär ansvar för ner-busningen i samhället.

VÄCKELSEN kom sedermera från USA via amerikanska katoliker...

Och nu har man äntligen siktat en protest mot pornografifloden nerifrån kontinenten.

Den franska FA-kåren som bedriver sin verksamhet utifrån en före detta bordell i de världsberömda kvarteren kring Pigalle HAR UNDER RET SENASTE HALVÅRET FÅTT BEDJA MED 200 PERSONER, ALLA UN-DER 30 ÅR. KLART KAN MAN DÄR KONS-TATERA DET NÄRA SAMBANDET MEL-LAN PORNOGRAFI, NARKOTIKA OCH PROSTITUTION.

Vi lyckönskar bröderna i Paris som mitt under pågående nakenteater, späckad med hä-diska inslag protesterade genom strategiskt ut-posterade soldater väpnade med megafoner.

Och Dagens avdelning för INRIKESNYTT tillönskas Natti-Natti.

P.S. Har någon försökt sig på att annonsera ett maranatomöte i Dagen? Frågan hör inte hit, men är synnerligen delikat. D.S.

LassO

"ENBART SPETT OCH HACKA...?"

I nr 4 70 av Midnattsropet under "nytt, kort, aktuella", har en kåsör skrivit om KDS: "Det är ingen avundsvärd uppgift att enbart med spett och hacka från KDS:s redskapsbod ge sig på dessa nyhedendomens gigantiska antikristliga maktblock."

Nej, min broder, det är inte enbart med spett och hacka, som vi inom KDS söker motverka avkristningen av vårt land. Vi litar ännu mera till den "andliga atomkraften". Därför finnes hundratusenden i vårt land, som alltför ber till Gud om kraft för det svenska folket att vända åter till Gud.

Med gott exempel från Norge tror vi, att de kristna kan utöva ett gott inflytande även inom politiken, i riksdag och regering, om de kristna även här håller ihop, så de icke går i "ok med dem som icke tror".

Midnattsropets läsare inbjudes att hjälpa oss nedbedja Andens "atomkraft" i denna kamp mot dessa "gigantiska maktblock".

Även där atomkraften finns kan spett och hacka vara användbara någon gång, kanske att bryta fram uranen.

Efr. Fraim

VÅRT LIVS STÖRSTA RIKEDOM

Någon har sagt: "Livets största rikedom är inte att själv bli välsignad, utan att vara en kanal för välsignelse till andra."

Inför detta frågar jag mig själv: "Har jag något att ge?" Viljan är det inget fel med, ty av allt mitt hjärta åstundar jag att sprida ljus och glädje, där jag går

fram. Det finns skaror som behöver det...

Det är vår förmånsrätt att leva rikt och att dela med oss. Att leva rikt innebär att vara öppen för allt Gud vill ge. Jesus sade: "Giv en för intet, ty I haven fått för intet." Allt, både timliga och andliga ting äro gåvor vi fått. Låt oss därför slösa med kärlekens småmynt, med vardagsvänlighet, en solig hälsning. Ett brev i rätta stunden kan betyda, att molnen skingras, att livet blir lättare att leva och bördorna lättare att bära. Nog finns det en risk för att någon vantolkar det ädla och rena till motsatsen. Ibland, då man gett det bästa man äger har människor helt enkelt trampat det i smutsen. Låt oss då bedja som den förste martyren, Stefanus: "*Herre tillräkna dem icke denna synd.*" Låt oss även bedja som Jesus bad, då han hängde på korset för våra synders skull: "*Fader förlåt dem, ty de veta icke vad de göra.*"

Som stöd för mitt påstående att vi fått allt för intet, tecknar jag ner följande bibelord från 2 Kor. 8: 9. "*I känna ju vår Herres Jesu Kristi nåd, huru han som var rik likväl var fattig för eder skull på det att I genom hans fattigdom skulle bli rika.*" Alltså står alla himlens rikedomar till vårt förfogande. Vi har bara att genom tron taga emot dem av honom som har kommit för att vi skola ha liv och övernog.

Erik G. Modin

JESUS GÖR ALLTING NYTT

Vill till Jesu ära avlägga ett kort vittnesbörd om vad han gjort för mig.

Jag var en gång lycklig och salig, jag sjöng och lovade Jesus och allt var väl. Men åren gick, jag började bli en "vane-kristen". Jag tyckte att jag kunde ta det lite lugnare, det går nog ändå trodde jag. Det blev sämre med bibelläsning och bön, med det resultatet att djävulen visade vad för "trev-

ligt" han hade. — Okay, jag kan väl prova lite grand, och så kom det sig att jag en dag fann mig vid sidan av vägen. Jag började leva som de flesta gör. Jag blev olyckligare för varje dag som gick. Jag drack och rökte, dansade och slog runt med kompisar. Men har man en gång varit frälst kommer man aldrig ifrån det. Min mor och flera andra bad för mig.

För en tid sedan var jag med på ett möte där Guds Ande talade mäktigt och jag fick nåd att börja vandringen hemåt. Jag var en trasig och olycklig människa som kom till Jesus, men han tog bort min ångest och nöd och förvandlade allt.

Jag hoppas detta enkla vittnesbörd skall bli till välsignelse. Du som inte är frälst, ta emot Jesus och han skall ge dig kraft att leva i denna svåra tid, han skall förvandla allt.

Må vi som är frälsta tränga oss närmare Jesus, så att vi inte en dag må befinnas vara efter på vägen. Gud välsigne oss alla.

*Henning Sandberg
Katrineholm*

HÄRLIGT FRÄLST

Det är underbart att få tillhöra Jesus. Jag blev frälst den 28 februari för ett år sedan. Det har varit hårt och kämpigt många gånger, men Jesus har hört min bön och gett mig kraft på nytt.

Nu är jag andedöpt och har också fått följa honom genom dopets grav, ära vare Gud och Lammet.

Du käre ofrälste vän som läser detta enkla vittnesbörd. Jesus vill frälsa även dig. Du får komma till honom precis som du är av bara nåd, tänk så stort. Skynda dig nu för Jesus kommer snart och hämtar alla sina hem. Halleluja! Är du redo?

*Elisabeth Jansson
Sundsvall*

ULLA-BRITT SUNDLÖW, Umeå,
rapporterar från en helgs segermöten i
övre Norrland.

Dop i Skellefteå

"De som så med tårar skola skörda med jubel. De gå åstad gråtande och bära sitt utsäde; de komma åter med jubel och bära sina kärvar."

Ps. 126: 5—6.

Lasse Johansson och
Ingemar Helmner

Detta har vi fått uppleva i övre Norrland den senaste tiden. Djävulen har kommit med sina listiga angrepp, men då har vi fått ikläda oss den utlovade vapenrustningen, för att kunna hålla stånd emot vår avsvurne fiende. Gud står bakom sina löften, och det har vi fått uppleva, tack och lov!

Förra helgen hade vi en underbar dopförrättning i Skellefteå, då två unga systrar, från Skellefteå respektive Umeå, döptes till döden, för att uppstå till ett nytt väsende i liv, i Kristus Jesus. En av systrarna hade redan upplevt andedopet en vecka tidigare, och den andra systemen blev döpt i den Helige Ande på dopdagen.

Kvällsmötet i Skellefteå sam-

ma dag blev ett andligt nedslag och genombrott. Det var ett slagfält, där stridens hetta verkligen var förnimbar. andedop och förnyelse i den Helige Ande.

Striden fortsätter alltjämt, och det gäller för oss att behålla fältet och inta nya områden i Andens värld.

Bed till Gud för oss här i Luleå, Skellefteå och Umeå, att Andens svärd får tränga djupt in i norrlänningarnas hjärtan, och att Gud får transplantera in kött hjärtan och ta ut stenhjärtan även i fortsättningen.

PRENUMERERA NU!

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 33:—, halvår 17:—, kvartal 9:—. Lösnummer 1: 50. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer
☐ År ny prenumerant

År 1970:

☐ kvartal 9 kr.
☐ halvår 17 kr.
☐ helår 33 kr.

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 6177
102 33 Stockholm 6

Svarsförsändelse
Konto nr 4745
102 30 Stockholm 6

KONTAKT MED ANDRA SIDAN

Forts. fr. sid. 14.

"Idag skall du vara med *mig* i paradiset", sade Jesus till den botfärdige rövaren (Luk. 23: 43). Då Paulus talar om att lägga ned vandringstaven, nämner han inte Abraham, han använder uttrycket "bryta upp för att få vara hos Kristus" (Fil. 1: 23). Men lägg märke till, att de *ogudaktiga* ingenstans står omtalade som delaktiga i Jesu seger. De förblir i fängelse (1 Petr. 3: 19).

Att tro att dessa människor på något sätt skulle ha rörelsefrihet och behaglig existens är djupt bedrägligt. Den tron kommer från allehanda religiöst skrock om "osaliga andar", från spekulativa filmer och från spiritistiska läror. Jag har t. o. m. mött den föreställningen, att de ogudaktiga efter döden tilläts vandra omkring på jorden och att de etappvis i knippor samlas tillhopa och förs till dödsriket. Vederbörande stödde sig, såvitt jag förstår, på både erfarenheter och på Matt. 13: 30. Men också denna uppfattning är falsk och erfarenheten spiritistiskt influerad. Jesus förklarar tydligt i Matt. 13: 39, att den skörd han talar om syftar på tidens ände, d. v. s. det tusenåriga rikets slut. Nej, då människan dör, förs hon utan uppskov till dödsriket. Se t. ex. 1 Sam. 28: 19.

Nu ser det ut som om "kontakten med de döda" etableras lättare än förbindelsen med Gud. Det verkar av vittnesbördens från seansdeltagare och medier, som om fysiska manifestationer är betydligt vanligare än i bibliska sammanhang. Jag räknar då inte helbrägdagörelser och läkedomunder. Allt detta beror på, att den som söker Gud har att gå genom "den trånga porten". Och detta går inte hur som helst, det är svårt och innebär försakelser (Matt. 7: 13; Luk. 13: 24; Matt. 16: 24; Mark. 8: 34; Luk. 9: 23). Men tränger man sig igenom den porten, etableras en förbindelse med Fadern genom Jesus, som både känns och omskapar och löser

de personliga problemen. Den däremot, som i biligt övermod och slapp nyfikenhet vänder sig till spiritistiska lösningar, erfar ingen personlig omvändelse. Det är bara att fortsätta som förut, men nu genom oren andebesmittelse invaggad i en falsk säkerhet om dödens karaktär. Och den värld, som ligger bakom spiritismen, vet att rätta sin bevisföring efter vad människan *vill* ha: till intet förpliktande fysiska manifestationer som ett vetenskapligt bevis för de avlidnas existens.

Gud däremot köpslår aldrig med nyfikna och oomvända människor för att ge dem bevis för sin existens. Det beviset får vi inte förrän vi *vill* göra Guds vilja (Joh. 7: 17). Först måste människan gå in på Guds villkor. Sedan får hon som resultat av sin *lydnad* erfara, att hon är på rätt väg. Men det verkar, som om Gud gömmer erfarenheternas "storlek" bakom måttet av vår vilja att ta honom på allvar, att tro på honom. Ju mer vi söker honom, desto mer får vi uppleva. De största andliga upplevelserna har de personer gjort, som ivrigast sökt honom och umgåtts med honom. Exempel: Daniel (Dan. 9), Paulus (2 Kor. 12: 1—4), Johannes (Joh. Upp. 1: 10...), Finney (se hans memoarer). Då har det också hänt, att Gud som ett slags extra bekräftelse på himlens sanktion ingripit i den fysiska världen. Se t. ex. Apg. 4: 31 och 16: 26. Omvänt gäller, att den som tar lätt på dessa ting blir likgiltig och lat och förlorar den tro, som en gång funnits. Om sådana står det, att de föraktar andevärldens härlige och smäddar vad de icke känner till (2 Petr. 2: 10—12, Judas brev v. 8—10).

Det finns en form av förbindelse med de avsomnade, som jag inte vill förbigå i detta sammanhang. Vi möter den i redan citerade Hebr. 12: 22—24, där det står att vi, som tror på Jesu blod, kommit till den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem och... till en högtidsska-

Forts. på sid. 19.

BEMÖT

"LÖGNPROFETER"

av Folke Thorell

En saklig undersökning angående Jehovas Vittnen och deras lära.

Pris kr 0: 75 + moms

JEHOVAS VITTNEN
och MORMONERNA

"MORMONISMEN"

av Wilhelm Bergling

Rörelsens viktigaste lärosatser tas upp punkt för punkt och belyses kritiskt inför Ordet.

Pris kr 2: — (exkl. moms)

MIDNATTSROPETS BOKFÖRLAG AB, Box 6177, 102 33 Stockholm 6

Barnvälsignelse

**Nu är
LP-skivan
här!**

Dopfrättning

MALMKÖPINGSVECKAN

under mottot "ÅTER TILL BIBELN"

Jubeltöner från den frigjorda människoskaran som på sommaren 1969 i Malmköping fick möta Gud till förnyelse och frälsning har nu fångats på en LP-skiva. De som deltog i konferensen minns hur Gud uppenbarade sig och visade sin härlighet. Den mäktiga och segerrika lovsången, glädjen och spontaniteten var ett levande bevis på Guds närvaro. När man nu lyssnar till denna gripethet och glöd med

vilken man vittnar och sjunger om sin Frälsare, blir man ödmjukt tacksam till Gud, som har fött fram denna mäktiga och segerrika lovsång. Den har ett verkligt budskap som måste få komma ut till människorna. Skivan — vars hela vinst går till litteraturmissionen — bör finnas i varje väckelsekristet hem. På detta sätt kan alla verka till Guds rikes utbredande...

Pris 25 kr — All vinst går till litteraturmissionen

Maranata-vittnen

**SÅNG
MUSIK
VITTNES-
BÖRD**

Väckelsemöte i tältet

Medverkande (bl. a.):

ARNE IMSEN (talar och sjunger sången "Som hjorten efter vatten").

BJÖRNE ERIXON (predikar).

ALF PETERSON (leder sången).

KÅRE MÖRKESTÖL (sjunger: "Fri, fri, fri, Kristus har satt mig fri").

BJÖRNE DAVIDSSON (sjunger: "Ge Jesus all makt och all ære").

Vittnesbörd av:

GUNNEL MARTINSSON och GÖRAN GRAVELEIJ.

MRLP 106

Unisona sånger:

"Jesus vunnit seger över död och grav"

"Väckelsen är här"

"Att vara din o, Jesus det är livet"

"O, vad Gud är god mot mig"

"Säg känner du det underbara namnet"

"Friköpt jag är men ej med silver"

"Hör den röst som nu dig kallar"

"När vi samlas i himlen". (Örebro-sångarna med Agne Bark.)

Klipp och sänd in kupongen i dag —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. LP-skiva MRLP 106 (Från Malmköpingskonferensen).

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

• Mötesannonser •

Vid semesterplaneringen, räkna med

MALMKÖPINGS- VECKAN

den 18-26 juli 1970

Utförligare annons i kommande nummer.

KONTAKT MED ANDRA SIDAN

Forts. fr. sid. 17.

ra och församling av förstfödda söner, som är uppskrivna i himmelen... och till fullkomnade rättfärdigas andar. Bibeln lär också på fler ställen, att de som kommit till tro inlemmas som "stenar" i ett enormt byggnadsverk, det nya Jerusalem, som i samband med tidsavslutningen når sin fullbordan. Det byggnadsverket tillhör vi genom tron på Jesus Kristus, vare sig vi lever eller är avsmnade. Därför har vi i och genom Jesu försoning kommit in i en andlig gemenskap med alla de heliga genom alla tider. För den skull skall vi inte söka någon ytterligare utvidgad förbindelse med dem. De *skall* vila från sina verk och får icke störas — se 1 Sam. 28:15; Dan. 12:13. Vi går inte förbi direktionen för ett företag och pratar med springpojken, om vi vill upprätta ett handelsavtal. Lika litet nonchalerar vi Jesus Kristus och vår Fader i himlen genom att försöka tala med de avsmnade, då vi skall bedja. Det vore majestätsbrott (Jer. 8:19).

Den som tror på Jesus Kristus har alltså också han kontakt med andra sidan, men den kontakten sträcker sig högre upp än vad de bedragna spiritisterna någonsin kan föreställa sig. Förbindelsen med vår Fader i himmelen uppnås bara genom en enda medlare, Jesus Kristus, som var död men som lever i evigheternas evigheter. Den är ingalunda lätt att uppnå, eftersom den

förutsätter kapitulation från människans sida. Dock har många i vårt land fått vara med om undret, nyfödelser. Men det må väl anses som symptomatiskt, att de billiga, orena, spiritistiska andeförbindelserna gärna bekostas med stora rubriker, medan förbindelsen med Gud anses som mer otrolig eller mindre uppseendeväckande och mer suspekt. Ty rubrikerna formas på kommersiell basis och återspeglar bara vad människan *vill* ha. Och i den yttersta tiden skall enligt Bibeln människorna lyssna till det, som passar dem (2 Tim. 4:3). Man skall hålla sig till villosningar och till onda andars läror (1 Tim. 4:1)! En tydligare beskrivning på spiritismen som ett tidstecken har jag svårt att tänka mig.

Jag vill till sist peka på ett drag hos spiritismen, som är nära förknippat med våra dagar. Den återspeglar nämligen en egenskap hos avslutningstidens människor: Laglöshet. Vad Gud har sagt i sitt ord spelar mindre roll. Ja, Gud själv spelar mindre roll än de avlidna. Det ligger en god portion av "Ormens" "skulle väl Gud ha sagt...?" (1 Mos. 3:1) i spiritisternas verksamhet. Men, Gud vare lov, det finns "kontakt med andra sidan", det finns enl. Hebr. 10:20 en "ny och levande väg" till det allra heligaste: Jesu blod. Alla andra vägar leder bort från Gud. Men den vägen, endast den, är tillåten och rätt och leder oss hem. "Om ni alltså är uppståndna med Kristus, så sök det som är därovan, där varest Kristus är och sitter på Guds högsta sida. Ja, ha ert sinne vänt till det som är därovan, icke till det som är på jorden" (Kol. 3:1-2).

Vem är då min nästa ? ?

”En man gick från Jerusalem ner till Jeriko, men föll i händerna på rövare. De slet kläderna av honom och slog honom. Sedan gick de sin väg och lät honom ligga där halvdöd. En präst kom händelsevis samma väg. Han såg honom men gick förbi på andra sidan av vägen. På samma sätt gjorde också en levit, som kom till platsen: han såg honom men gick förbi på andra sidan av vägen. Sedan kom en samarit samma väg. När han fick se mannen, greps han av medlidande med honom, gick fram till honom, hällde olja och vin i hans sår och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sitt riddjur, förde honom till ett härbärge och skötte om honom. Följande dag tog han fram två denarer, gav dem åt värden och sade: ”Sköt om honom, och vad du mer kostar på honom skall jag betala dig, när jag kommer tillbaka.”

”Vilken av dessa tre visade sig, enligt din mening, vara den mannens nästa, som hade fallit i rövarhänder?” Han svarade: ”Den som bevisade honom barmhärtighet.” Då sade Jesus till honom:

”GÅ DU OCH GÖR PÅ SAMMA SÄTT!”
Luk. 10: 30—37.